

Педагогічна практика у закладах загальної середньої освіти сприяє формуванню у студентів потреби систематично поповнювати свої знання та творчо застосовувати їх у практичній педагогічній діяльності, зокрема оволодівати сучасними формами і методами організації освітнього процесу.

Інструментарій дослідження розроблено у вигляді анкети, зміст якої відображає організаційні аспекти проходження студентами педагогічної практики у закладах загальної середньої освіти. Анкету впроваджено в освітній процес факультету фізико-математичної, комп'ютерної та технологічної освіти на базі 3 курсу спеціальностей 014 Середня освіта. Математика, 014 Середня освіта. Фізика та 014 Середня освіта. Трудове навчання та технології.

На основі результатів дослідження виявлено, що більшість студентів 3 курсу (до 100%) вважають проходження практики необхідним видом навчальної діяльності, але лише 12,5% пропонують її розпочинати з 1 курсу. Студенти готові самостійно обирати місце проходження практики 75%, але не зацікавлені в організації її проходження за кордоном 50%. Це пояснюється по-перше, відсутністю володіння інформацією про особливості цього процесу в запропонованих країнах, а по-друге відсутності у закладах вищої освіти відповідних запланованих заходів щодо мобільності студентів.

Студенти виокремили, що головними обов'язками студентів-практикантів є виконання всіх завдань, передбачених програмою практики і вказівками їх керівників (до 100%).

Основні висновки. Стан педагогічної практики студентів залежить від вибору базової установи та реалізації організаційно-педагогічних умов: збільшення терміну проходження педагогічної практики; коригування кількості годин на вивчення педагогічних дисциплін у навчальних планах закладів вищої освіти; здійснення моніторингу формування професійно-важливих якостей студентів та відповідного психолого-педагогічного супроводу; підвищення рівня професійної компетентності керівників та методистів практики.

ЛІТЕРАТУРА

1. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України; голов. ред. В.Г. Кремень. К.: Юрінком Інтер, 2008. 1040 с.

Наталія Корзун,

студентка 4 курсу

Факультету фізико-математичної, комп'ютерної та технологічної освіти

Наук. керівник: **Л.А. Даннік,**

к.п.н., доцент (БДПУ)

ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ

Актуальність дослідження. Серед інноваційних педагогічних технологій велика увага приділяється ігровим технологіям, так як саме вони дозволяють зробити цікавими і захоплюючими не тільки роботу учнів на творчо-пошуковому рівні, але й буденні кроки з вивчення предметів. Цікавість умовного світу гри робить позитивною, емоційно забарвленою

монотонну діяльність із запам'ятовування, повторення, закріплення чи засвоєння інформації, а емоційність ігрового дійства активізує всі психічні процеси і функції дитини [2].

Особливе значення ігрові технології набувають на уроках трудового навчання, оскільки, на думку більшості вчених, гра на уроці сприяє розвитку творчих здібностей учнів, розвиває естетичний смак, формує вміння та навички, дозволяє закріпити на практиці здобуті знання.

Ступінь досліджуваності проблеми. Видатні педагоги надавали величезного значення включенню гри в освітній процес. Ще К. Ушинський радив вводити елементи цікавості, ігрові моменти в серйозну навчальну працю учнів, щоб процес пізнання був продуктивнішим. С. Шацький називав гру життєвою лабораторією дитинства.

Велику увагу грі та її ролі в розвитку дітей приділяли видатні вчені-педагоги і психологи Ю. Азаров, Ш. Амонашвілі, Л. Виготський, В. Сухомлинський, Д. Ельконін. На їхню думку, без гри неможливо досягти цілісного розумового розвитку дитини, вона грає, тому що розвивається, й розвивається, тому що грає.

Розробкою і застосуванням ігрової технології в освітньому процесі займалися Г. Абрамова, В.Алапьева, І.Кулешова, Б.Лихачов, Л.Виготський, Г.Селевко, В.Степановича, П.Платов та інші.

Мета дослідження – полягає у теоретичному обґрунтуванні ігрових технологій на уроках трудового навчання.

Методи дослідження – вивчення педагогічної та методичної літератури; педагогічний експеримент.

Сутність дослідження. Одним з найперспективніших шляхів виховання активних учнів, озброєння їх необхідними вміннями і навичками, є впровадження активних форм і методів навчання, серед яких провідне місце займають ігри.

Гра є незмінним важелем розумового розвитку дитини. Ігрова форма занять створюється за допомогою ігрових прийомів і ситуацій, які дозволяють активізувати пізнавальну діяльність учнів. Проведення ігор необхідно практикувати систематично на кожному уроці, починаючи з елементарних ігрових ситуацій, поступово ускладнюючи й урізноманітнюючи їх у міру нагромадження в учнів знань, вироблення вмінь і навичок, засвоєння правил гри, розвитку пам'яті, виховання кмітливості, самостійності, наполегливості [1].

Ігрові технології навчання відрізняються від інших технологій тим, що гра добре відома, звична й улюблена форма діяльності для людини будь-якого віку. Вона є ефективним засобом активізації, мотивації; дозволяє вирішувати питання передачі знань, умінь, навичок; багатofункціональна. На уроках трудового навчання в 5-9 класах пропонуємо використовувати як ігри, так й ігрові ситуації, які дозволяють підвищити інтерес учнів до предмета; зробити уроки різноманітними, більш цікавими; вносять різноманітність в освітній процес та підвищують активність навіть пасивних на уроках учнів. Наприклад: «Слово – речення – запитання – відповідь», «Знайди помилку», «Магазин самообслуговування», «Запитай себе сам», «Хто більше», «Ланцюжок»,

«Перевертні», «Вилучи зайве», «Знайди за описом», «Так – ні», кросворди, ребуси, загадки, прислів'я, приказки.

Вибираючи вид гри, вчителю трудового навчання необхідно враховувати освітню мету уроку, зміст навчального матеріалу підготовленість і вік учнів [2].

Основні висновки. Ігрові технології виконують важливі функції у процесі трудової підготовки учнів:

- підвищують інтерес до процесу трудового навчання;
- сприяють успішному формуванню трудових умінь і навичок;
- розвивають творчі здібності учнів;
- активізують навчально-пізнавальну діяльність учнів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Андреева В.М., Григораш В.В. Настільна книга педагога. – Х.: Основа, 2006. – 352 с.

2. Савченко Л.О., Волкова Н.В., Кулінка Ю.С. Ігри та ігрові технології на уроках трудового навчання: навчальний посібник / Л.О. Савченко, Н. В. Волкова, Ю. С. Кулінка // Кривий Ріг: Видавничий дім. – 2011. – 284 с.

Ганна Кузьменко,

магістрантка 1 курсу

Факультету фізико-математичної, комп'ютерної та технологічної освіти

Наук. керівник: **Л.А. Даннік,**

к.п.н., доцент (БДПУ)

РЕАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ

Актуальність дослідження. Сьогодні у педагогічній науці яскраво заявляє про себе особистісно-орієнтований підхід, який забезпечує створення нових механізмів навчання і виховання та ґрунтується на принципах глибокої поваги до особистості, самостійності особи, врахування індивідуальності.

Ступінь досліджуваності проблеми. Питаннями розроблення психолого-педагогічних і дидактичних основ особистісно-орієнтованого навчання займалися і сучасні вчені: Ш.Амонашвілі, Е.Бондаревська, Н.Бібік, Н.Борейко, І.Єрмаков, І.Мунтян В.Паламарчук, С.Подмазін, А.Хуторський, О.Сердюк, О.Савченко та інші.

Мета дослідження – розглянути реалізацію особистісно-орієнтованих технологій на уроках трудового навчання.

Методи дослідження – вивчення педагогічної та методичної літератури.

Сутність дослідження. Особистісно-орієнтоване навчання як складова особистісно-орієнтованої освіти розуміється науковцями як органічне поєднання навчання і виховання – індивідуально значущої діяльності дитини (А.Балл, І.Бех, С.Подмазін, В.Серікова), як один із варіантів розвиваючого навчання, що забезпечує розвиток і саморозвиток